

Wyrok z dnia 8 maja 1998 r.

III RN 31/98

Wwiezienie do Polski dwóch elementów samochodu, z których następnie zmontowano kompletny pojazd, uzasadnia zastosowanie stawki celnej właściwej dla samochodu. Wwiezienie do Polski dwóch elementów samochodu, z których następnie zmontowano kompletny pojazd, uzasadnia zastosowanie stawki celnej właściwej dla samochodu.

Przewodniczący SSN: Jerzy Kwaśniewski, Sędziowie SN: Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Andrzej Wasilewski.

Sąd Najwyższy, z udziałem prokuratora Prokuratury Krajowej Włodzimierza Skoniecznego, po rozpoznaniu w dniu 8 maja 1998 r. sprawy ze skargi Jana B. i Mirosława C. Spółki Cywilnej Przedsiębiorstwa Usługowo-Handlowo-Produkcyjnego w S.K. na decyzję Prezesa Głównego Urzędu Ceł w W. z dnia 7 listopada 1996 r. [...] w przedmiocie wymiaru cła, na skutek rewizji nadzwyczajnej Ministra Sprawiedliwości [...] od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego-Ośrodka Zamiejscowego w Poznaniu z dnia 18 września 1997 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i oddalił skargę.

U z a s a d n i e

Minister Sprawiedliwości, w sprawie ze skargi Jana B. i Mirosława C., Spółki Cywilnej Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowo-Produkcyjne w S.K. na decyzję Prezesa Głównego Urzędu Ceł z dnia 7 listopada 1996 r. w przedmiocie wymiaru cła, wniósł rewizję nadzwyczajną od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego-Ośrodka Zamiejscowego w Poznaniu z dnia 18 września 1997 r. [...]. Zaskarżonym wyrokiem uchylono decyzję Prezesa Głównego Urzędu Ceł oraz decyzję Dyrektora Urzędu Celnego w R., na podstawie których skarżący zostali zobowiązani do zapłaty cła według stawki przewidzianej dla importu samochodu. Zdaniem organów adminis-

tracji celnej do Polski został przywieziony kompletny samochód w stanie rozmontowanym, a nie części samochodowe (podlegające niższemu cłu). Naczelny Sąd Administracyjny nie podzielił tego poglądu, ponieważ karoseria samochodu została nabyta w innej miejscowości oraz dzień później niż pozostałe części tego pojazdu. Wyciągnięto stąd wniosek, że nie został kupiony za granicą kompletny samochód, który następnie rozmontowano w celu zapłaty niższego cła.

W rewizji nadzwyczajnej pogląd ten został zakwestionowany. Zarzucono zaskarżonemu wyrokowi rażące naruszenie art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368 ze zm.), art. 3 i art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. Prawo celne (jednolity tekst: Dz.U. z 1994 r. Nr 71, poz. 312 ze zm.) oraz reguły 2 (a) Ogólnych Reguł Interpretacji Nomenklatury Scalonej stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1995 r. w sprawie ceł na towary przywożone z zagranicy (Dz.U. Nr 72, poz. 357 ze zm.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rewizja nadzwyczajna jest uzasadniona. Podstawowe znaczenie ma zarzut rażącego naruszenia reguły 2 (a) Ogólnych Reguł Interpretacji Nomenklatury Scalonej. Uznanie jego zasadności przesądza o konieczności uwzględnienia żądań wnoszącego rewizje nadzwyczajną. Reguła ta stanowi, że: „Wszelkie informacje o wyrobie zawarte w treści pozycji dotyczą wyrobu niekompletnego lub niegotowego, pod warunkiem, że posiada on zasadniczy charakter wyrobu kompletnego lub gotowego. Informacje te dotyczą także wyrobu kompletnego lub gotowego (oraz wyrobu uważanego za taki w myśl postanowień niniejszej reguły) znajdującego się w stanie niezamontowanym lub rozmontowanym”. Wynika stąd wprost (zdanie drugie reguły), że warunkiem istnienia wyrobu gotowego (w tym przypadku samochodu) jest nie tylko jego rozmontowanie przed przekroczeniem granicy, ale także sprowadzenie takiej ilości części, z których można skonstruować wyrób kompletny (gotowy). Obojętne jest zatem, czy istniał wcześniej samochód, który następnie rozłożono na części, czy też zakupiono części w celu zmontowania samochodu w Polsce (o czym w niniejszej sprawie świadczy fakt jego rejestracji). Błędna interpretacja tej reguły przez Naczelny Sąd Administracyjny stanowi naruszenie prawa (rażące). Sąd Najwyższy podziela poglądy wyrażone we wcześniejszych orzeczeniach tego Sądu (wyrok z dnia 7 lutego

1995 r., III ARN 80/94 -OSNAPiUS 1995 nr 14 poz. 168 i z tej samej daty wyrok w sprawie III ARN 81/94 - OSNAPiUS 1995 nr 15 poz. 185), że wydanie tych Ogólnych Reguł ma upoważnienie ustawowe wynikające z Prawa celnego, a więc są one obowiązującym prawem.

Z tych względów Sąd Najwyższy na zasadzie art. 393¹⁵ KPC w związku z art. 10 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej - Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U Nr 43, poz. 189) w związku z art. 236 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483) orzekł jak w sentencji.

=====